

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 135/2018
06.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирка Ковчића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног: адвоката Димитра Крстева и адвоката Србислава Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 15/16 од 29.06.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1065/17 од 25.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирка Ковчића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 15/16 од 29.06.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1065/17 од 25.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К 15/16 од 29.06.2017. године, између осталих, окривљени Мирко Ковчић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени су обавезани да Вишем јавном тужиоцу у Пожаревцу и Вишем суду у Пожаревцу накнаде трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, те да суду накнаде трошкове паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1065/17 од 25.09.2017. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу и браниоца окривљеног Мирка Ковчића и потврђена пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 15/16 од 29.06.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП, захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног адвокат Димитар Крстев, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев;

- бранилац окривљеног, адвокат Србислав Стојановић, због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан, те да донесе одлуку којом ће укинути побијане правноснажне пресуде и предмет вратити на поновни поступак и одлучивање или да исте преиначи у ослобађајуће.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Наводима у поднетим захтевима бранилаца окривљеног Мирка Ковчића, се указује да је: нејасно у чему се састоји радња извршења кривичног дела; да суд није определио тачно време извршења кривичног дела; да суд није на поуздан начин одредио тежину опојне дроге за које је окривљени Мирко Ковчић осуђен; да суд није правилно ценио налаз и мишљење вештака Оливере Хајровић, као ни одбрану окривљене АА, при чему се износи и сопствена оцена доказа, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП, која, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев оцењен као недозвољен.

Поред тога захтевом браниоца окривљеног, адвоката Димитра Крстева се изричито указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП које такође не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од

стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је захтев и у овом делу недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.